

Felkelsz, kibattyogsz, begyalogolsz

78

Bali egyszerre paradicsom a nászutasoknak, a jógiknak és a szörfösöknek is, utóbbiak a déli Uluwatu hullámaiért a világ végéről is eljönnek. A nyugati part viszont kész időutazás, se beach club, se night club, csak az óceán dübörög. De a koromfekete homok, a buja dzsungel és a tengerparti rizsföldek birodalmában ott a sziget legkifinomultabb új szállodája is, ami alig egy év alatt feltette a nyugati partszakaszt a balinéz turistatérképre.

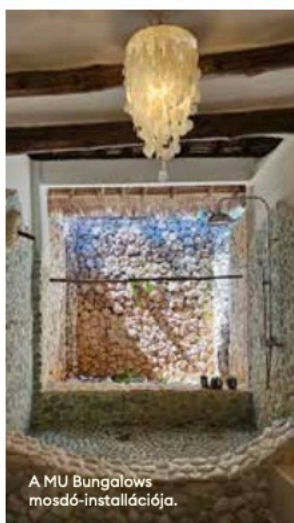
R

Lost Lindenberg,
ahol a madár se jár.

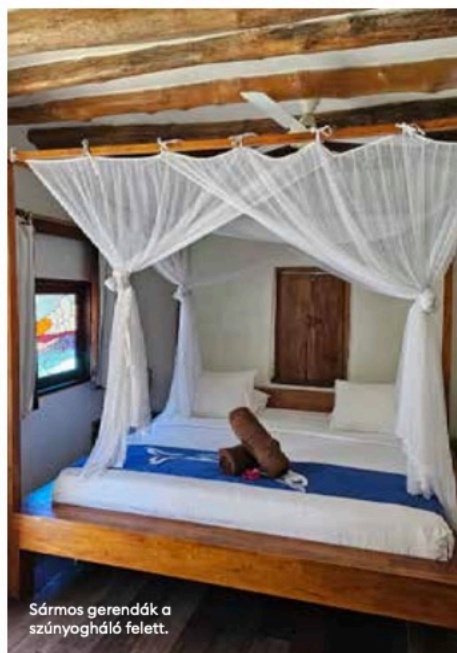
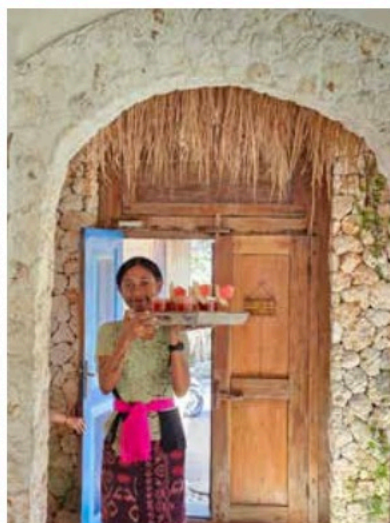
Reggel hétkor találkozó a szörfoktatóval az egyik uluwatui strand bejáratánál. Ilyenkor még jegyet sem szednek a mindig mosolygós balinéz bácsik a bódében. Túl korán van. Egy-két

óra múlva már özönlének majd a világ minden tájáról érkező Insta wannabe-k, hátizsákosok, szörfösök, tetoválóművészek, orosz hipszterek és a többiek. A bódés bácsiktól minden egyes embernek jut egy mosoly. Bárcsak tudnánk, hogyan csinálják... Közben megjön Bintang, a szörfoktató, aki Jáváról való, és az egyik legprofibb és legszigorúbb tanár hírében áll.

Szörfdeszka a fejre, és már indulhatunk is le a sziklába vájt lépcsősoron. Hogy hány lépcső, azt inkább nem számoljuk, de egyszer csak kiszé-

A MU Bungalows mosdó-installációja.

Sármos gerendák a szúnyogháló felett.

lesedik a kőfolyosó, és smaragdzöld vizű öbölben találjuk magunkat. A strand széléről induló áramlat nagyban megkönnyíti a kivezést, pont kipiheni magát az ember a következő nekünk való hullámig. A horizonton vulkánok rajzolód-
nak ki, és a legszerencsésebb napokon egy-egy szivárvány is feltűnik valahol a messzeségben, vagy a távoli partokat szítáló esőfelhők nyelik el tekintetünket.

Meghatóan jó érzés tud lenni korán reggel kint lenni a vízen, és csak siklani a hullámokon. Közben sokat tanulunk a tengerről, a különböző fajta hullámokról, az időjárásról, a természetről, és még magunkról is. Szörfözés után boldogan kortyolgatjuk a kókuszot a parton, és a sok evezéstől elgémberedett vállainkat próbáljuk kimozgatni.

A partról néhány száz lépcső vezet fel a sziklaszirtek tetejére, ahol a szörfön túli élet kezdődik. Egymást érik a kedves francia pékségek, a házias olasz éttermek, a stílusos koktélbárok és a szál-

Uluwatu fehér homokos strandjain a hippi hullámlovások mellett megjelentek a luxusszörfösök, sőt azok is, akik egyáltalán nem szörföznek, csak a luxust keresik, az árak pedig az egekbe szöktek. Egy három hálószobás óceánparti villáért ma akár ötezer dollárt is elkér a sziget legdrágább szállodája, szilveszterkor pedig Flat Boy Slim játszik majd az egyik strandon.

lodák. Az egyik kedvencünk a rusztikus MU Bungalows, húsz éve építették fel kőből és fából a két leghippibb uluwatu strand fölé. Tizenhat különálló házikót lehet itt kivenni, kicsit vagy nagyot, tengeri kilátással vagy anélkül, a sziklaszirtre vagy hátul a kertben, apró terasszal vagy épp hatalmas kanyargó úszómedencével, kétszáz vagy hétszáz dollárért éjszakánként.

A vendégek csak a szirtre épített közös medencénél és éttermenél találkoznak. Itt olyan naplemente szolgálja a háttérrel az óceánparti vacsorához, amiért önmagában érdemes asztalt foglalni. De a legjobb kilátás a szakácsnak jut, aki a szirt legszélén süti a halakat és a tenger gyümölcseit a vendégeknek.

Kora reggel ugyanitt frissen préselik a zellerlét a szörfösöknek, akik korán fekszenek és korán kelnek, ahogy a hullámok megkivánják. A MU Bungalows a családi szörfösök szállodája: mire apuka, anyuka vagy a tinédzser gyerek kikecmerg a tengerből és visszatér, hogy még pont elérje a kiadós reggelit, már gyerekzsivaj tölti meg a medencét. Friss gyümölcstál, avokádós pirítós, buggyantott tojás, joghurt, granola és balinéz kávé hivatott pótolni az elégetett kalóriákat.

Villánkban az uluwatu utazók itt felejtett könyveiből kész kis könyvtár kerekedett az elmúlt húsz évben, leginkább angol, német és holland kötetekből. A medence körül négy függőágy várja az alang-alang (a helyi nádtető) árnyékában, hogy a déli napfénytől elrejtözve, egy-egy könyv társaságából kora délutáni sziesztába merüljenek a vendégek.

A házak építéskor és berendezéskor végig szem előtt tartották a tulajdonosok, hogy hol is vetették meg a lábukat, így aztán ez a hely húsz év alatt sem ment ki a divatból. A sármos balinéz hotel hangulata ma is garantálja a telt házat, pedig ma már óriási a verseny Uluwatu-ban.

A hálószobákba a múlt századból átmentett antik faajtókon lehet belépni, a baldachinos ágyak fölött tekintélyt parancsoló gerendák őrzik

Vacsora a MU teraszán az óceán fölött.

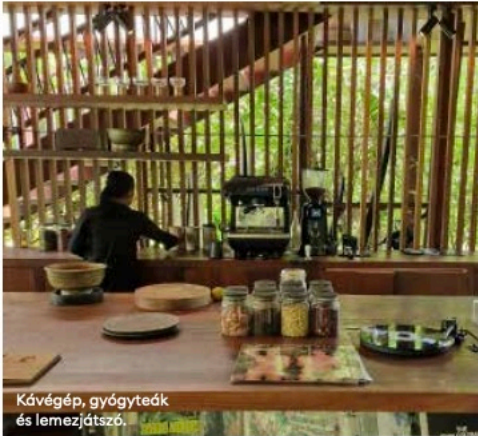
Szörfdeszka és függőágy: Uluwatu legfontosabb kellékei a MU-villa nappalijában.

A dzsungelből beszűrődő fények a Lost Lindenberg teraszán.

a szörfösök álmát, a medencére néző L alakú nappali, amerikai konyha és bár pedig tökéletes nagycsaládos helyszín akár közös főzésre, akár csak az esti szörf előtti punnyadásra. A medencét kókuszpálma, fehéren virágzó frangepáni fák, ciklámen murvafürtbokrok és tonnás kövek szegélyezik, a kert végében gyönyörű balinéz szentély kukucska ki a virágok közül a villalakókra.

A szentéllyel szemben, a kert másik végében pedig a komplexum legvagányabb eleme tornyosul a medence fölél: az egykori balinéz rizsraktár idéző, ám oldalról nyitott antik pavilon, ahol aludni is lehet, ha a vendégek hajlandók hátrahagyni légkondis szobájukat. Keskeny létra vezet fel a nyitott kis bungalóba, a gyönyörűen megágyazott matracok fölött szúnyogháló feszül, és alig pár száz méterre a végtelen óceántól kifejezetten jólesik itt álomra hajtani a fejünket. Mire feljön a hold, már a közeli klubokban sem dübörög a szombat esti basszus, és az éjszaka hátralévő néhány órájára csend köszönt a nyüzsgő Uluwatura.

Kávégép, gyógyteák és lemezjátzó.

A Lost Lindenbergtoronyai az inddk között.

ELVESZETT PARADICSOM

A kontraszt nagyobb nem is lehetne Uluwatu és a sziget nyugati partján elterülő Pekutatan között, ahol helyenként még neve sincs a kilométereken át feketéllő strandnak. És egyszer csak ott terem a púderfinomságú szénfekete homokon három barna napernyő, alatta három pár drapp napágy, a naplementében dübörgő óceán felé tájolva.

Pár méterrel a víz felé tábor-tűz ropog, körülötte babzsákokon csücsülnek a Lost Lindenbergtoronyai nyolc szobájának hípszter lakói. New Yorkból, Bangkokból, Londonból, Moszkvából és Ubudból jöttek. Aznapi szörfélményeiket mesélik egymásnak, a közeli folyóhoz tett kirándulásukról beszélgetnek. Még véletlenül sem kerül szóba az Európában dúló háború, pedig pár szemvillanásból látszik, hogy egy-egy vendégnek a nyelvén van már, hogy rákérdezzon az újonnan érkezett orosz párnál, de győz a tapintat, és inkább aktuális olvasmányélményekről, meditációról és transzgenerációs traumáiról diskurálnak a vendégek.

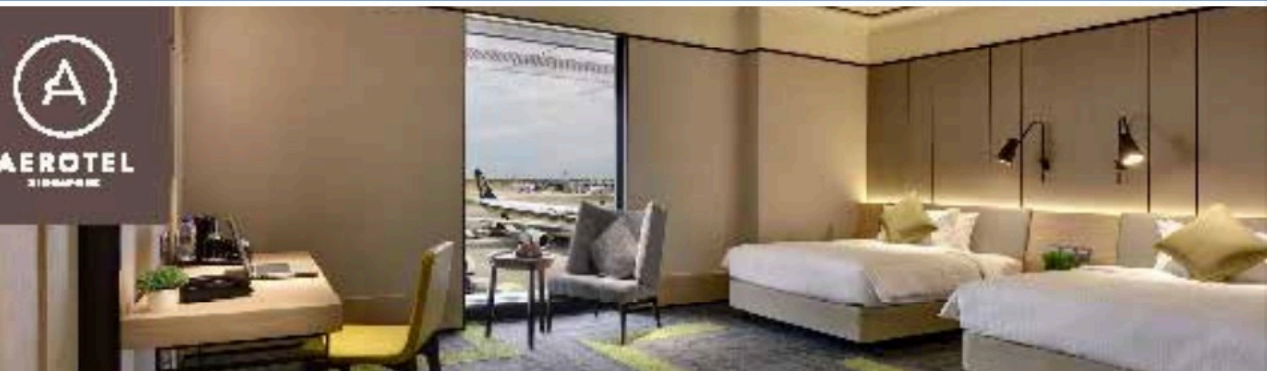
Ugyanez folytatódik az egyetlen hosszú va-

A természetes lenágyneművel megvetett ágy a dzsungelre néz.

csoraasztalnál is, a gasztronómiával kiegészülve, annál is inkább, mert a Lost Lindenbergtoronyai vegán bio konyhája és a fenntarthatóság jegyében.

Tábortűz, közös asztal és városi fiatal értelmiségiek a világ minden tájáról egy elhagyatott, lélegzetelállítóan szép balinéz tengerparton, ahol többször látni könyvet a vendégek kezében, mint mobiltelefont – valami ilyesmi lehetett a koncepció, amikor egy frankfurti hotellánc tulajdonosa és családja megálmodta ezt a bűvölyt. Felkérték Bali két legdivatosabb építészét, a fenntartható, természetes és harmonikus dizájnban utazó Alexis Dorniert és Max Jencquelt, és megszületett ez az Avatar-filmek díszleteibe illő álomhotel. A tengerparti dzsungelben négy faborítású torony nyújtózkodik egészen a lombkorona szintig, de annál nem feljebb. A négy toronyban két-két végtelenül ízléses lakosztály, panorámaablakkal, egyedi ágyneművel, kör alakú baldachinnal és a hotelnek hímzett díszpárnákkal. A leginkább korpulens alakjairól ismert kolumbiai szobrász, Botero szobrait idéző

Felkelsz, kibattogysz, begyalogolsz Folyt.

figurák történetei a párnákról visszaköszönnek az étlaptól a fürdőszobai kiegészítők csomagolásán át mindenütt, egészen az elektromos motorig, amivel mámorítóan szabadon lehet a naplementében száguldozni a végtelen tengerparton.

Még a partra kivezető kanyargó kis ösvény is gondos tereprendezésről árulkodik, mindig alkalommal eláll a lélegzetünk, amint a tekerdő fák között kijutunk a fekete homokos partra. Amikor egyszer itt szolgálják fel a mandulatejes kapucsinót, kiderül, még az étkezésért is Jencquel belsőépítészei tervezték (a kávékészlet is a tengerpart színeire és formáira rezonál).

Ezt a már-már művészi teret olyan szintű személyre szabott vendéglátás tölti meg, amit még Balin is ritkán tapasztalunk, például minden vendéget a keresztnevének szólít a személyzet, a pincértől a szőrfoktatót át a szakácsig. Így amikor

az év legjobb hotelszobáját hátrahagyva a gyerek kedvéért leköltözünk a tengeről úgy ötven méterre felállított katonai sátorba éjszakázni, az itt dolgozó helyi srácok a lámpát és a paplant is úgy adják be, és úgy kívánnak szép álmokat, mintha nem is egy hotelben járnánk, hanem vendégségbe jöttünk volna Lindenbergékhez.

Minden szőrfős álma, hogy hajnalban felkel, álmosan belepréseli magát a szőrfruhájába, és kibattogya a partra, nem motorozik, nem autózik, hanem egyenesen begyalogol a habokba.

A Lost Lindenberg pontosan ezt kínálja: az esős évszakban, amikor a szálloda előtti partszakasz hullámai nem törnek meg rögtön, és nem zúdulnak le vad robajjal, túl kevés időt hagyva a siklásra.

Mi épp a száraz évszak végén vagyunk itt, ezért sokan bepattannak a hotel vintage Volkswagen kisbuszába, hogy elzötyögjenek Medewig, ahol Bali leghosszabb szőrfhulláma húzódik. De szép kis lecke a hotel előtti szőrfőzés is: pár-szor sikerül felállni, de aztán mikor már többet vagyunk a víz alatt, mint felett, feladjuk, és menekülünk kifelé az erős áramlat és a keményen aláhulló hullámok előtt. Tíz perccel később már a mangrove bokrok takarásában, a mérgező zöld vízű medencében vigasztalódunk, közben a bár-ból Sérgio Mendes szól a tengeri sós levegőtől már akadozó lemezjátszón. De bármilyen rövidre is sikeredett ez a mai szőrfőzés, a tengeren lenni mindig felér egy újjászületéssel. 📍

A fürdőszoba spalettáján átfúj a tengeri levegő.

Szoba kilátással.

Napágyák a koromfekete parton.

